

Załącznik nr 1 do umowy nr

Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia

Publikacja ogłoszeń prasowych i artykułów informacyjnych w prasie ogólnopolskiej, dotyczących projektu pn.: „Opracowanie projektów panów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich (morskich wód wewnętrznych) dla Zalewu Szczecińskiego i Zalewu Kamieńskiego” – Projekt POWR.02.19.00-00-PM01/16, współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020.

Przedmiotem zamówienia jest usługa polegająca na opracowaniu edytorskim, przygotowaniu do druku i zamieszczeniu ogłoszeń prasowych i artykułów informacyjnych, dotyczących projektu pn.: „Opracowanie projektów panów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich (morskich wód wewnętrznych) dla Zalewu Szczecińskiego i Zalewu Kamieńskiego”.

Publikacja ogłoszeń i artykułów wynika z przepisów art. 37e ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2013 r., poz. 934 z późn. zm.) oraz art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 353). Dyrektor właściwego terytorialnie urzędu morskiego, zobowiązany jest do podania do publicznej wiadomości poprzez m.in. ogłoszenie w prasie ogólnopolskiej, informacji: o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu oraz możliwości składania uwag i wniosków, wyłożeniu wykazów złożonych uwag i wniosków do planu, miejsc i terminów wyłożenia projektu planu oraz dyskusji publicznej.

Ogłoszenia zostaną przygotowane i opublikowane zgodnie z poniższymi wymogami:

1. Zamówienie obejmuje opracowanie edytorskie sześciu ogłoszeń prasowych oraz dwóch artykułów informacyjnych, przygotowanie ich do druku oraz publikację na zasadach określonych w OPZ.
2. Za przygotowanie merytoryczne i dostarczenie treści ogłoszenia i artykułu oraz oznaczeń unijnych odpowiada Zamawiający.
3. Odbiorcami ogłoszeń będą osoby i instytucje na terenie Polski.
4. Dziennik, w którym zamieszczone zostaną ogłoszenia musi ukazywać się w postaci drukowanej, co najmniej 5 razy w tygodniu.
5. Nakład każdego wydania dziennika, w którym zostanie zamieszczone ogłoszenie musi być nie mniejszy niż 50 000 egzemplarzy oraz swoim zasięgiem musi obejmować obszar całej Polski.
6. Zamawiający nie dopuszcza publikacji ogłoszenia w dziennikach, w których przeważają treści o charakterze sensacji i skandalu.
7. Ogłoszenie bezwzględnie nie może sąsiadować z informacjami lub zdjęciami o tematyce seksualnej lub kryminalnej – na tej samej stronie i na stronie przeciwległej.
8. Miejsce umieszczenia ogłoszenia – dowolna strona redakcyjna lub strona z ogłoszeniami lub komunikatami, z zastrzeżeniem pkt 6.

9. Dopuszcza się publikację ogłoszenia w ogólnopolskich dodatkach do dzienników, zawierających ogłoszenia lub komunikaty.
10. Ogłoszenia będą wymiarowe, tj. powierzchnia zadruku stanowić będzie wielokrotność jednego modułu, o wymiarach zbliżonych do formatu A4 (w zależności od wielkości modułu), wielkość 297 mm x 210 mm (+,- 50 mm).
11. Artykuły będą wymiarowe, tj. powierzchnia zadruku stanowić będzie wielokrotność jednego modułu, o wymiarach zbliżonych do formatu A3 (w zależności od wielkości modułu), wielkość 420 mm x 297 mm (+,- 75 mm).
12. Ogłoszenia i artykuły zamieszczone zostaną w układzie pionowym.
13. Wstępne teksty ogłoszeń i artykułów zamieszczono poniżej, z zastrzeżeniem, że mogą one ulec modyfikacjom.
14. Na ogłoszeniach i artykułach muszą znaleźć się znaki: Funduszy Europejskich z nazwą Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój oraz znak Unii Europejskiej z nazwą: Europejski Fundusz Społeczny.
15. Data emisji – dowolny dzień tygodnia, z wyłączeniem sobót i niedziel.
16. Ogłoszenia i artykuły w kolorze; tytuł ogłoszenia i artykułu – boldem. Grafika (mapa obrazująca obszar objęty projektem planu), zgodnie z załącznikiem przekazanym przez Zamawiającego.
17. Każdorazowo publikacja ogłoszenia i artykułu odbywać się będzie na podstawie odrębnego pisemnego zlecenia przekazanego Wykonawcy w formie elektronicznej na adres mailowy wskazany w umowie i podpisanego przez osobę upoważnioną przez Zamawiającego.
18. Do zlecenia publikacji będzie dołączany tekst ogłoszenia i/lub artykułu wraz z wymaganym oznakowaniem unijnym, o którym mowa w pkt. 14 oraz załącznikiem graficznym.
19. Przygotowane do druku ogłoszenie i/lub artykuł wymaga akceptacji Zamawiającego, co będzie następować najpóźniej w ciągu 2 (dwóch) dni roboczych od daty jego otrzymania.
20. Tekst ogłoszenia i/lub artykułu zostanie opublikowany najpóźniej w ciągu 7 (siedmiu) dni roboczych od daty otrzymania zlecenia publikacji wraz z tekstem ogłoszenia/artykułu.
21. Przed publikacją danego ogłoszenia i/lub artykułu, Wykonawca zobowiązany jest do poinformowania Zamawiającego o planowanej dacie i tytule gazety, w której ono się ukaze.
22. Zamieszczanie ogłoszeń i/lub artykułów następować będzie sukcesywnie, zgodnie z harmonogramem projektu realizowanego przez Zamawiającego, tj.:
 - publikacja ogłoszenia nr 1 i 2 - styczeń 2017 r.,
 - publikacja ogłoszenia nr 3 i 4 - II kwartał 2017 r.,
 - publikacja ogłoszenia nr 5 i 6 - III kwartał 2018 r.,
 - publikacja artykułu nr 1 i 2 – I kwartał 2017 r.
23. W przypadku nieprzewidzianej zmiany w harmonogramie projektu realizowanego przez Zamawiającego, Zamawiający niezwłocznie powiadomi Wykonawcę o zmianie terminu publikacji ogłoszenia i/lub artykułu.
24. Wykonawca prześle każdorazowo, nie później niż do 4 dni roboczych po publikacji ogłoszenia i/lub artykułu, 1 (jeden) egzemplarz dziennika, w którym ogłoszenie się ukazało.
25. Rozliczenie będzie następować w oparciu o cenę jednostkową, wskazaną przez Wykonawcę w formularzu ofertowym.

26. Wykonawca jest zobowiązany współpracować z Zamawiającym na etapie realizacji zamówienia, w szczególności zobowiązany jest konsultować wszelkie wątpliwości.
27. Zamawiający może podjąć decyzję o rezygnacji z publikacji ogłoszeń i/lub artykułów, bądź niektórych z nich – bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów.

Przykładowy tekst ogłoszenia prasowego

Szczecin, dnia.....

(pieczęć Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie)

Obwieszczenie Nr

Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia ... stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 37e ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 934, z późn. zmian.), zwanej dalej „ustawą”
Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie,

podaje do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich dla Zalewu Szczecińskiego, zwanego dalej „projektem planu”.

Projekt planu obejmie obszar morskich wód wewnętrznych Zalewu Szczecińskiego, którego granicę wyznacza :

- na północy: południowa granica portu morskiego w Świnoujściu,
- na wschodzie: południowa granica portu morskiego w Wolinie),
- na południu: północna granica portu morskiego Police,
- na zachodzie: granica państwowa z RFN w obszarze Zalewu Szczecińskiego.

W obszarze planu znajdują się porty morskie w Karsiborze, Lubinie, Nowym Warpnie, Przytorze, Wapnicy i Stepnicy. Z obszaru planu wyłączony jest obszar portu morskiego w Trzebieży.

Obszar projektu planu obrazuje mapa będąca załącznikiem do niniejszego obwieszczenia, publikowana na stronie internetowej Urzędu Morskiego w Szczecinie (www.ums.gov.pl)

Uwagi i wnioski do projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko można składać w terminie do dnia marca 2017 r.:

- a) w formie pisemnej na adres Urząd Morski w Szczecinie, pl. Stefana Batorego 4, 70-207 Szczecin,
- b) lub elektronicznie za pośrednictwem platformy ePUAP :
<https://.....>

Uwagi i wnioski powinny zawierać:

- a) oznaczenie wnioskodawcy (imię i nazwisko lub nazwę instytucji oraz adres),
- b) przedmiot wniosku lub uwagi,
- c) opis obszaru, którego dotyczy wniosek lub uwaga (np. mapa morska z naniesieniem obrysu obszaru, wykaz współrzędnych obszaru w układzie WGS 84 lub GRS80h, ew. inna forma obrazująca położenie obszaru objętego wnioskiem),
- d) uzasadnienie wniosku lub uwagi,
- e) opis przedsięwzięcia zawierający dane o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 353) w przypadku przedsięwzięcia należącego do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko

Uwagi i wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa powyżej pozostawia się bez rozpatrzenia.

Organem właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków jest Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Formularz ułatwiający opracowanie uwag i wniosków dostępny jest w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Morskiego w Szczecinie (www.bip.ums.gov.pl - w zakładce zawiadomienia i obwieszczenia).

(pieczęć Dyrektora Urzędu)

Przykładowy tekst artykułu informacyjnego

W dniu 2 sierpnia 2016 r. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni, działając w imieniu własnym i dyrektorów Urzędów Morskich w Słupsku i Szczecinie, ogłosił o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich w skali 1:200 000 oraz prognozy oddziaływania projektu ww. planu na środowisko.

W dniu 20 grudnia 2016 r. podobne obwieszczenie podpisał dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie przystępując do sporządzenia dwóch planów zagospodarowania polskich obszarów morskich : dla Zalewu Szczecińskiego i Zalewu Kamieńskiego.

Działania te rozpoczęły proces obejmowania planami zagospodarowania przestrzennego całości obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wynikający z dyrektywy Unii Europejskiej zaimplementowanej do prawa polskiego poprzez odpowiednią nowelizację ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW MORSKICH

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/EU z dnia 23 lipca 2014 roku ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich nałożyła na państwa Unii Europejskiej położone nad brzegami morskimi, obowiązek sporządzenia i przyjęcia planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich staną się narzędziem dla uporządkowania i synchronizacji działań prowadzonych przez poszczególne państwa na pozostających w ich jurysdykcji obszarach morskich.

Istotą działań planistycznych jest zachowanie idei ekorozwoju gwarantującego utrzymanie, a nawet polepszenie aktualnego stanu środowiska morskiego, a także współpracy transgranicznej krajów sąsiadujących w ramach wspólnego akwenu morskiego, bowiem działalność prowadzona przez każdego z partnerów może mieć (i zazwyczaj ma) wpływ na stan środowiska całego akwenu, a także może utrudnić lub ograniczyć działania sąsiada na wodach morskich stanowiących jego terytorium.

W odniesieniu do Morza Bałtyckiego działania mające na celu synchronizację działań, oraz wypracowanie mechanizmów współpracy transgranicznej realizowane są w ramach projektu EU o nazwie Baltic SCOPE". W projekcie tym biorą udział kraje nadbałtyckie za wyjątkiem Federacji Rosyjskiej oraz instytucje działające w basenie morza bałtyckiego takie jak VASAB, Helcom, SYKE i Nordregio.

W ramach tego projektu polską administrację morską, a więc Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Dyrektorów Urzędów Morskich w Słupsku, Gdyni i Szczecinie, reprezentuje zespół powołany przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.

PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARÓW MORSKICH W POLSCE

Planowanie przestrzenne na polskich obszarach morskich realizowane jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich i Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Jej ostatnia nowelizacja stworzyła jednoznaczne podstawy prawne i organizacyjne dla sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich.

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich ma charakter prawa i jest de facto odpowiednikiem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na lądzie, służy bowiem rozmieszczeniu na obszarze, który obejmuje, inwestycji (zarówno publicznych jak i niepublicznych) oraz określeniu sposobu zagospodarowania tego obszaru.

Plan zagospodarowania przestrzennego obszaru morskiego jest przepisem powszechnie obowiązującym, bowiem jest ustanawiany w trybie rozporządzenia ministrów: właściwego do spraw gospodarki morskiej i właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw: środowiska, gospodarki wodnej, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rolnictwa, rybołówstwa, transportu, wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej.

Jak z powyższego wynika w przyjęcie planów zaangażowani są szefowie prawie wszystkich resortów gospodarczych i ochronnych, co jednoznacznie wskazuje na wagę tego dokumentu oraz poziom jego komplikacji.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich rozstrzyga o:

- 1) przeznaczeniu obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej;
- 2) zakazach lub ograniczeniach korzystania z obszarów, o których mowa w pkt 1, z uwzględnieniem wymogów ochrony przyrody;
- 3) rozmieszczeniu inwestycji celu publicznego;
- 4) kierunkach rozwoju transportu i infrastruktury technicznej;
- 5) obszarach i warunkach ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego.

Najogólniej decyduje więc o tym kto i na jakich zasadach może korzystać z przestrzeni morskich, poszukiwać i wydobywać surowce, a także prowadzić działalność gospodarczą na jej akwenach.

Trzeba bowiem pamiętać, że obok tradycyjnych działalności jakimi są rybołówstwo morskie i transport morski, w przestrzeni morskiej pojawiły się również inne rodzaje działalności (wydobycie kruszyw, węglowodorów tj. gazu i ropy naftowej oraz cennych pierwiastków, pozyskiwanie energii, w tym realizacja farm wiatrowych, układanie rurociągów oraz kabli energetycznych i telekomunikacyjnych, marikultura czyli uprawa roślin oraz hodowla ryb, a także działalność związana z obronnością - poligony morskie). Działalności te zaczynają się dynamicznie rozwijać, a rolą morskiego planowania przestrzennego jest umiejętne pogodzenie ze sobą poszczególnych funkcji i wskazanie obszarów odpowiednich dla ich rozwoju.

Wydawać by się mogło, że obszary morskie są na tyle rozległe, iż z rozmieszczeniem poszczególnych funkcji nie powinno być większych trudności, ale tak niestety nie jest.

Już dziś w obszarze polskiego Bałtyku pojawiają się poważne napięcia. Np. polscy rybacy uważają, iż akweny użytkowane przez wojsko ograniczają ponad miarę możliwości prowadzenia połowów. Ich obawy o przyszłość ekonomicznej egzystencji podniosły również obszary Natura 2000, powoływane kolejno na podstawie przepisów o ochronie przyrody, a przysłowiowym gwoździem do trumny mają stać się farmy wiatrowe, które ich zdaniem nie tylko zajmą ogromne obszary morskie, ale również będą negatywnie oddziaływać na tarło i przemieszczanie się ryb.

W tym miejscu wkracza planowanie przestrzenne obszarów morskich, którego zadaniem jest racjonalne dopasowanie do siebie poszczególnych działalności stwarzając wszystkim użytkownikom odpowiednie pola do działania.

Zadaniem planistów jest wyznaczenie odpowiednich akwenów na prowadzenie poszczególnych działalności, przy stosowaniu zasady pozostawienia maksymalnych obszarów wolnych od zagospodarowania, co pozwoli z jednej strony na maksymalną swobodę w uprawianiu rybołówstwa, z drugiej w sposób odpowiedni zadba o utrzymanie w należytym stanie morskiego środowiska przyrodniczego.

W tym kontekście plan zagospodarowania przestrzennego nie opowiada się po żadnej ze stron. Jest narzędziem racjonalnej gospodarki przestrzenią morską. Tak więc w interesie wszystkich zainteresowanych jest ujawnienie już na początku procesu planistycznego wszystkich swoich potrzeb i oczekiwań. Bez ścisłej współpracy trudno będzie bowiem uzyskać cel jakim jest dobra koegzystencja wszystkich interesariuszy realizujących swoje cele gospodarcze lub statutowe jak ma to np. miejsce w odniesieniu do instytucji organizacji zajmujących się ochroną środowiska.

Jak stwierdzono wyżej obszary morskie są ogromne, ale nie są niewyczerpane i już niedługo może się okazać, iż na morzu, podobnie jak dzisiaj na lądzie, zacznie brakować przestrzeni dla realizacji różnych, pojawiających się bez przerwy nowych aktywności. Trzeba także pamiętać, że środowisko morskie nie może podlegać zbyt wielkim i gwałtownym przemianom, jest bowiem niezwykle wrażliwe i wielu zmian, które okażą się niekorzystne, nie uda się później odwrócić.

W tym kontekście jasne określenie zasad wyboru lokalizacji, a także określania warunków realizacji poszczególnych inwestycji na polskich obszarach morskich, które nastąpi w planie zagospodarowania przestrzennego lub na jego podstawie jest głównym zadaniem dokumentu planistycznego, podobnie jak wskazywanie obszarów wyłączonych z zainwestowania i przeznaczanych na określone cele.

Na podstawie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej minister odpowiedzialny za gospodarkę morską sporządził i przyjął w formie rozporządzenia zasady sporządzania planu. Rozporządzenie to, choć znajdujące się przejściowo w fazie przeobrażeń, reguluje formę i zawartość dokumentu planistycznego oraz obowiązujące skale i zasady zapisu części tekstowej i graficznej.

Trzeba też stwierdzić, iż ze względu na przyjętą skalę opracowania, jak i ogólny poziom rozstrzygnięć tekstowych, plany dla obszarów morskich nie będą mogły, w praktyce, być podstawą dla ostatecznych rozstrzygnięć w formie decyzji o pozwoleniu na budowę lub o sposobie użytkowania obszaru dla określonych inwestycji.

Powoduje to konieczność utrzymania sposobu ustalania lokalizacji obiektu w trybie decyzji zwanej pozwoleniem na wznoszenie i utrzymywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, lub pozwoleniem na realizację i utrzymywanie kabli i rurociągów w obszarach morskich. W dniu dzisiejszym, gdy nie funkcjonują jeszcze plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, zgoda na realizację inwestycji w polskich obszarach morskich odbywa się właśnie w trybie tych dwu typów decyzji, a ich wydanie poprzedza złożony proces uzgodnień z ministrami Gospodarki, Środowiska, Administracji i Spraw Wewnętrznych, Obrony Narodowej, Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Najogólniej rzecz biorąc zasada wydawania omówionych wyżej decyzji, w których obok ustaleń planu uwzględnione zostaną wymagania wynikające z analizy wniosku zawierającego konkretne parametry techniczne inwestycji i jej przewidywany wpływ na środowisko morskie, spowodowana jest skomplikowaną problematyką i dużymi skalami planów, które będą siłą rzeczy dosyć ogólne. Pozwolenie na budowę dotyczyć będzie

tymczasem konkretnej, precyzyjnie opisanej inwestycji, której skutki dla przestrzeni i bezpieczeństwa morskiego, a także wpływu na środowisko morskie należy zawsze szczegółowo przeanalizować.

Po opracowaniu i przyjęciu, w drodze odpowiednich rozporządzeń, planów zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich procedury administracyjne powinny zostać zdecydowanie uproszczone, a decyzje (za wyjątkiem obszaru wyłącznej strefy ekonomicznej) wydawał będzie właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego.

Każdorazowo jednak decyzja taka będzie musiała być zgodna z planami zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, stąd aktywny udział wszystkich zainteresowanych w ich sporządzeniu i uzgodnieniu ma pierwszoplanowe znaczenie.

Nieobecni nie mają racji a niezgłoszenie wniosków powoduje, że nie będą one rozpatrzone i uwzględnione.

Specjalny dział ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej obejmuje szczegółową identyfikację trybu postępowania, zasad wnioskowania, opiniowania i uzgadniania dokumentu oraz dostępu do baz danych niezbędnych do opracowania planu, stworzenia repozytorium danych gospodarki morskiej i sposobu ich udostępniania, a także wskazuje na konieczność utrzymania wymaganych dyrektywą MSP zasad ekorozwoju i potrzeby współpracy transgranicznej.

Planowanie przestrzenne obszarów morskich w systemie planowania przestrzennego w Polsce

Jak wskazano wyżej planowanie przestrzenne realizowane jest dla obszarów lądowych i obszarów morskich rozłącznie.

Podstawą są dwa odmienne akty prawne. Zupełnie niezależne są też organy odpowiedzialne proces planowania przestrzennego dla obszarów lądowych i obszarów morskich.

O ile planowanie przestrzenne obszarów lądowych jest przede wszystkim wynikiem potrzeby zaspokojenia różnorodnych oczekiwań społeczności lokalnych, a dokumenty planistyczne realizowane są w procesie w pełni uspołecznionym i przyjmowane w formie uchwał wybranych gremiów, o tyle planowanie przestrzenne na obszarach morskich jest w dużej mierze wyrazem eksperckich rozwiązań poświęconych uchwyceniu relacji pomiędzy poszczególnymi formami możliwego wykorzystania przestrzeni morskiej przy zachowaniu jako wiodącej zasady podejścia ekosystemowego, zaś plany przyjmowane są w drodze aktu administracyjnego tj. rozporządzenia.

Poza tym planowanie przestrzenne na lądzie ma w zasadzie charakter dwuwymiarowy, zaś planowanie na morzu może być rozwijane w kilku płaszczyznach jednocześnie (powierzchnia, toń wodna, dno i obszar pod dnem). Pojawia się tu również czynnik czasu, bowiem pewne obszary mogą być wykorzystywane na określone cele wyłącznie okresowo (poligony wojskowe, obszary czasowo zamknięte z uwagi na tarło ryb czy realizację inwestycji np. układanie kabla).

Różny jest także, sposób prowadzenia uzgodnień transgranicznych z uwagi na występujący na obszarach morskich, nieskrepowany i niekontrolowany transgraniczny przepływ organizmów i substancji, a także rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń. Powyższe nie oznacza jednak pełnej izolacji obu systemów planistycznych. Wiąza się one na wszystkich poziomach planowania, choć w różny sposób.

Poziom krajowy

Koncepcja zagospodarowania przestrzennego kraju, obejmująca całość obszaru RP budowana jest na podstawie Długookresowej strategii rozwoju kraju i rozmaitych strategii sektorowych w tym m.in. strategii rozwoju portów

i przystani morskich, strategii rozwoju rybołówstwa, krajowej strategii poprawy dostępu do portów, etc. przy uwzględnieniu zasad ochrony środowiska i przyrody wynikających m.in. z planów ochrony obszarów prawnie chronionych i planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000.

W oparciu o nią tworzone są programy zadań rządowych odnoszących się również do gospodarki morskiej (jak choćby program modernizacji floty, budowa terminala i portu zewnętrznego z terminalem LNG w Świnoujściu).

Poziom regionalny (województwi)

Koncepcja zagospodarowania przestrzennego kraju i strategii sektorowe dotyczące gospodarki morskiej znajdują swoje odzwierciedlenie w planie zagospodarowania przestrzennego województwa. W zakresie przestrzennym plan ten odnosi się również do morskich wód wewnętrznych bowiem nie obejmując ich polem decyzyjnym, ma jednak wpływ na ostateczny kształt planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych np. w zakresie prowadzenia podmorskich kabli i rurociągów, przepraw mostowych i promowych. Interakcja przebiega również w odwrotnym kierunku, gdy w planie obszarów morskich wskazujemy punkty lądowania rurociągów pan bałtyckich, czy linii energetycznych prowadzonych z farm wiatrowych. Ważnym elementem wiążącym oba plany jest spójna polityka prowadzona w stosunku do obszarów przyrodniczych na styku lądu i wody.

Przesądzenia zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa są implementowane potem do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego poszczególnych gmin i poprzez nie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest uzgadniany przez dyrektora urzędu morskiego, działającego jako terenowy organ administracji morskiej, w zakresie wpływu konkretnych działań i inwestycji na obszary morskie pozostające w jego jurysdykcji.

Poziom lokalny

Jak stwierdzono wcześniej plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich sporządzany jest de facto na tym właśnie poziomie i ma charakter prawa powszechnie obowiązującego jest bowiem ustanawiany w drodze rozporządzenia ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej i spraw rozwoju regionalnego.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich powinny uwzględniać rozwiązania przestrzenne postulowane przez samorządy terytorialne gmin przybrzeżnych.

Ustawodawca założył bowiem, iż tak jak dyrektor urzędu morskiego uzgadnia studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i ich plany zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do planowanych sposobów zagospodarowania i zabudowy obszarów pasa technicznego i pasa ochronnego wód morskich tj. terenów graniczących bezpośrednio z wodami morskimi, tak wójtowie, burmistrzowie gmin albo prezydenci miast położonych bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu obszarów morskich, mają prawo do uzgadniania tego planu w zakresie wpływu jego ustaleń na zagospodarowanie znajdujących się na lądzie: pasa technicznego, pasa ochronnego oraz lądowych części morskich portów i przystani.

Jak z powyższego wynika, relacje funkcjonalne i prawne występujące pomiędzy procesami tworzenia i przyjmowania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów lądowych i morskich winny zapewniać zasadniczą równowagę stron i pozwolić na racjonalne powiązanie procesów inwestycyjnych i sposobów wykorzystania do celów społeczno-gospodarczych obszarów zarówno po stronie lądu jak i wód morskich przy zagwarantowaniu poszanowania stanu środowiska naturalnego i jego charakterystycznych potrzeb w obu sąsiadujących obszarach.

W opublikowanych w numerze z dnia obwieszczeniach Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie zawiadomił o przystąpieniu do sporządzenia dwóch planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych tj. „Planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich dla Zalewu Szczecińskiego” i „Planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich dla Zalewu Kamieńskiego”.

Są to dwa kolejne plany, do których przystępuje polska administracja morska po rozpoczęciu prac nad „Projektem planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich w skali 1:200 000”, który obejmuje morze terytorialne i polską wyłączną strefę ekonomiczną i jest realizowany przez trzech dyrektorów urzędów morskich pod kierownictwem Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

Tryb sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego obu zalewów, oraz harmonogram prac i zasady uczestnictwa zainteresowanych zostaną opisane w kolejnym artykule.

Plany zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich są sporządzane przy wsparciu finansowym UE, w ramach programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój.